

שיר על השיחה

לקוטי שיחות חלק יז, שמיני, שיחה ד

מרת חנה גורארי', חב"ד טאמס ריווער

בפרשת שמיני התורה מדברת על שרצים,
הם מטמאים ולכן מהם מתרחקים.
אחד מהשרצים זה הנחש שמחליק באדמה,
בעבודת ה' – יש ממנו הוראה.

כדי לזוז הנחש מרים את עצמו,
אבל באותו זמן לארץ מכוון ראשו,
ואז על מעיו גופו נופל,
את היצר הרע הנחש מסמל.

איך היצר הרע מתחיל,
את בני אדם להכשיל?
הוא לא ממהר,
כדי להצליח שהאדם יתדרדר.

מבין היצר הרע,
שאם בהתחלה הוא יגיד לנו להשקיע,
בדברים ארציים וגשמיים,
אנחנו לא נקשיב אליו כלל כל הימים.

לכן הוא בא ברמאות ואומר שאנחנו לא שווים,
עד שפחותים אנחנו מרגישים,
עם הראש למטה אנחנו הולכים,
ומבט עצוב על הפנים.

הגאווה היהודית יורדת לאפס,
ואז היצר הרע אותנו תופס.

ב"ה

למשל אנחנו מתחילים לריב עם אחיות ואחים,
על דברים קטנים ולא חשובים.

המפתח להיות חופשי,
מהיצר הרע השלילי,
הוא לכוון למרום את העיניים,
ולתעסק בתורה שקיבלנו משמים.

במיוחד כשחסידות לומדים,
כדי שעם כל הלב נעבוד את האלוקים,
ליצר הרע בכלל לא מקשיבים,
כי כך אנחנו מבינים שאנו בני מלכים, מיוחדים ואהובים.

לאתגר אותנו זה התפקיד שליצר הרע ניתן,
אבל הרצון האמיתי שלו הוא שנעבור את המבחן,
עד שמשיח יבוא ונראה את המקור של הנחש בקדושה,
והיחס בין הנחש לאדם יתהפך משנאה לאהבה.
